

การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรม Show and Tell โรงเรียนเสนานิคม
The Development of English Speaking Skills for Daily Communication
through Show and Tell Activities among Grade 9 Students
at Senanikom School

กัญญาภัทร แสงแป้น¹,
ปรมาภรณ์ ปรมะ², กนกวรรณ นาโพธิ์³,
จิรวัดน์ ผลมะม่วง⁴, นิธิพร มะเร็งสิทธิ์⁵,
ชลธิชา ศิริวุธ⁶ และ อาณา อินนุพัฒน์⁷
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม^{1,2,3,4,5,6,7}

Kunyaphat Saengpaen¹,
Poramaporn Parama², Kanokwan Napho³,
Jirawat Phonmamung⁴, Nithiporn Marungsith⁵,
Chonticha Siriwut⁶ and Arna Innupat⁷
Chandrakasem Rajabhat University^{1,2,3,4,5,6,7}

Corresponding Author, Email: Fon_sangpan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม โดยใช้กิจกรรม Show and Tell และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 31 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ($\bar{x}$ = 10.92, S.D. = 5.57) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 5.58, S.D. = 2.95)

* ได้รับบทความ: 1 กันยายน 2569; แก้ไขบทความ: 20 กันยายน 2569; ตอรับตีพิมพ์: 27 กันยายน 2569

โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 5.34 คะแนน ($t = 5.40$, $df = 30$, $p < .001$) และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, $S.D. = 0.14$)

คำสำคัญ: ทักษะการพูดสื่อสาร; กิจกรรม Show and Tell; ความพึงพอใจ; มัธยมศึกษาปีที่ 3

Abstract

This study aimed to 1) compare Grade 9 students' English speaking skills for daily communication before and after learning through Show and Tell activities and 2) investigate their satisfaction with the learning activities. A one-group pretest-posttest quasi-experimental design was employed. The sample consisted of 31 Grade 9/2 students at Senanikom School selected through purposive sampling. The research instruments were four lesson plans, an English speaking skills assessment, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and a dependent-samples t-test.

The findings showed that 1) the posttest speaking score ($\bar{x} = 10.92$, $S.D. = 5.57$) was higher than the pretest score ($\bar{x} = 5.58$, $S.D. = 2.95$), with a mean difference of 5.34 points ($t = 5.40$, $df = 30$, $p < .001$); and 2) overall student satisfaction with Show and Tell learning activities was at the highest level ($\bar{x} = 4.58$, $S.D. = 0.14$).

Keywords: Communicative Speaking Skills; Show and Tell Activities; Satisfaction; Grade 9 Students

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อการศึกษา การทำงาน และการสื่อสารระหว่างผู้คนในบริบทที่หลากหลาย การเรียนภาษาในระดับโรงเรียนจึงไม่ควรหยุดอยู่ที่การจดจำคำศัพท์หรือกฎไวยากรณ์ แต่ควรทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้เพื่อสื่อความหมายได้จริง โดยเฉพาะทักษะการพูดซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับความคิด การเลือกใช้คำศัพท์ การสร้างประโยค การออกเสียง และการปรับภาษาให้สอดคล้องกับผู้ฟังและสถานการณ์ แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงให้ความสำคัญกับการสร้างสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร มากกว่าการฝึกโครงสร้างภาษาแบบแยกส่วน (Richards & Rodgers, 2021; Richards, 2022) อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมักมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนจำกัด ปัญหาที่พบได้บ่อยคือความไม่มั่นใจ

ความกังวลเมื่อต้องพูดต่อหน้าผู้อื่น การหยุดชะงักระหว่างพูด และการไม่สามารถเรียบเรียงความคิดให้ต่อเนื่อง แม้ผู้เรียนบางคนจะมีพื้นฐานด้านคำศัพท์และไวยากรณ์พอสมควร แต่เมื่อเข้าสู่สถานการณ์ที่ต้องสื่อสารจริงกลับไม่สามารถดึงความรู้เหล่านั้นมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ความวิตกกังวลต่อการพูดและการกลัวความผิดพลาดจึงเป็นข้อจำกัดสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร (Leong & Ahmadi, 2021; MacIntyre & Gregersen, 2022; Rahman, 2023)

จากการสังเกตการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคมก่อนดำเนินการวิจัย พบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งยังไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน มีข้อจำกัดด้านความคล่องแคล่ว และเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ต่อเนื่อง สภาพดังกล่าวสะท้อนช่องว่างระหว่างความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างภาษากับความสามารถในการนำภาษาไปใช้สื่อสารจริงในชั้นเรียน โดยเฉพาะเมื่อผู้เรียนต้องพูดต่อหน้าผู้อื่นหรือโต้ตอบอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดจากเรื่องใกล้ตัว มีสิ่งช่วยพยุงการพูด และได้รับข้อมูลป้อนกลับในบรรยากาศที่ลดความกดดัน ทั้งนี้ หลักฐานปัญหาในบริบทโรงเรียนที่มีอยู่ในต้นฉบับมาจากการสังเกตของคณะผู้วิจัย จึงใช้เป็นข้อมูลบริบทในการกำหนดกิจกรรมและกลุ่มเป้าหมายของการศึกษา

กิจกรรม Show and Tell เป็นกิจกรรมที่ตอบโจทย์ดังกล่าว เพราะผู้เรียนเลือกสิ่งของ ภาพ หรือเรื่องราวที่ตนมีประสบการณ์และนำมาอธิบายต่อผู้ฟัง กิจกรรมนี้ทำให้เนื้อหาการพูดมีความหมายต่อผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเตรียมคำศัพท์และโครงสร้างที่ต้องการใช้ล่วงหน้า และมีจุดยึดในการพูดจากสิ่งของหรือภาพประกอบ นอกจากนี้ ช่วงถาม-ตอบหลังการนำเสนอช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้เคียงการสื่อสารจริง งานวิจัยก่อนหน้านี้หลายชิ้นรายงานว่ากิจกรรม Show and Tell มีส่วนช่วยพัฒนาความคล่องแคล่ว การออกเสียง การใช้คำศัพท์ และความมั่นใจในการพูดของผู้เรียน (Alvionita et al., 2022; Gunadiputra et al., 2022; Betaubun & Rokhmah, 2024; Kulsum et al., 2024) การวิจัยครั้งนี้จึงนำกิจกรรม Show and Tell มาประยุกต์กับหน่วยการเรียนรู้ Fashion Forward โดยให้ผู้เรียนพูดเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หรือสไตล์ที่สนใจ เพื่อให้หัวข้อการพูดเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันและสอดคล้องกับเนื้อหา รายวิชา การศึกษาเน้นทั้งผลด้านทักษะการพูดและมุมมองของผู้เรียนต่อกิจกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนทั้งผลสัมฤทธิ์และประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม โดยใช้กิจกรรม Show and Tell
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคมที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรม Show and Tell

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนเสนาบดี จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 31 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เกณฑ์ว่าเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบจัดการเรียนรู้ สามารถดำเนินกิจกรรมและติดตามผลได้ตลอดช่วงทดลอง และจากการสังเกตก่อนการวิจัยพบปัญหาด้านความกล้าในการพูด ความคล่องแคล่ว และความต่อเนื่องในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงทำให้ผลการวิจัยควรตีความเฉพาะในบริบทของกลุ่มที่ศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแผนการจัดการเรียนรู้วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กิจกรรม Show and Tell การทดลองใช้เนื้อหาในหน่วย Fashion Forward ซึ่งคัดเลือกมาจากบทเรียนในหนังสือเรียน ซึ่งเป็นบทเรียนที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ครอบคลุมเรื่องเสื้อผ้า การแต่งกาย แฟชั่นในชีวิตประจำวัน การบรรยายลักษณะของเสื้อผ้า และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสไตล์การแต่งกาย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ครึ่งละ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งใช้เวลาจัดกิจกรรมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Fashion Around Me แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fashion Then and Now แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My Fashion, My story และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Fashion Talk and Interaction ซึ่งนำไปประเมินความเหมาะสมของแผนโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ผลการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.69)

2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell ครอบคลุม 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความถูกต้องของภาษา ความคล่องแคล่ว การออกเสียง การใช้คำศัพท์ และความสามารถในการสื่อความหมาย จัดทำเป็นเกณฑ์การประเมินแบบมาตราประมาณค่าเชิงวิเคราะห์ (Analytic Rating Scale) และเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ภาษา และเกณฑ์การให้คะแนน จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง โดยใช้สถานการณ์และเกณฑ์เดียวกันในการประเมินก่อนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell เป็นแบบสอบถามจำนวน 10 ข้อ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คนเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผลการตรวจสอบพบว่าข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 จึงปรับปรุงตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนแบบแผนการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. จัดเตรียมเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแผนการจัดการเรียนรู้วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กิจกรรม Show and Tell จำนวน 4 แผน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทีละคน ใช้เวลาทดสอบคนละประมาณ 2-3 นาที แล้วบันทึกผลไว้เป็นคะแนนการทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ดำเนินการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กิจกรรม Show and Tell จำนวน 4 แผน โดยใช้ระยะเวลาในการสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ในขณะที่ทำกิจกรรม Show and Tell ผู้เรียนเลือกสิ่งของหรือภาพที่สัมพันธ์กับแพชชั่น เตรียมคำศัพท์และประโยคที่ต้องใช้ นำเสนอหน้าชั้นเรียน และตอบคำถามจากครูหรือเพื่อน ครูให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษา

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่าง จึงเริ่มดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และบันทึกผลไว้เป็นคะแนนการทดสอบหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell

5. รวบรวมและตรวจผลการทดสอบเพื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม โดยใช้กิจกรรม Show and Tell โดยใช้เครื่องมือวัดทางสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test for Dependent Samples

2. การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรม Show and Tell โรงเรียนเสนานิคม ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ดัง ต่อไปนี้

1. ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม โดยใช้กิจกรรม Show and Tell

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนโดยใช้กิจกรรม Show and Tell ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม

การทดสอบ	n	คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	Mean	t	df	p-value
ก่อนเรียน	31	20	5.58	2.95				
หลังเรียน	31	20	10.92	5.57	5.34	5.40	30	< .001

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันหลังเรียน ($\bar{x} = 10.92$, S.D. = 5.57) สูงวก่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 5.58$, S.D. = 2.95) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 5.34 คะแนน และผลการทดสอบแบบ dependent-samples t-test ตามค่าที่รายงานในตารางที่ 1 เท่ากับ $t = 5.40$, $df = 30$, $p < .001$ แสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาข้อมูลรายบุคคลตามที่ผู้วิจัยบันทึก พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น แต่ระดับการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันในแต่ละบุคคล

2. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรม Show and Tell

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell

ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell		$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	กิจกรรม Show and Tell เป็นกิจกรรมที่นักเรียนพบเจอและสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน	4.53	0.51	มากที่สุด
2.	เนื้อหาและรูปแบบของกิจกรรม Show and Tell มีความน่าสนใจ	4.43	0.50	มาก
3.	เนื้อหาและกิจกรรม Show and Tell มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.37	0.49	มาก

4.	กิจกรรม Show and Tell ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน	4.67	0.48	มากที่สุด
5.	กิจกรรม Show and Tell ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี	4.73	0.45	มากที่สุด
6.	กิจกรรม Show and Tell มีความน่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.53	0.51	มากที่สุด
7.	กิจกรรม Show and Tell ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.57	0.50	มากที่สุด
8.	กิจกรรม Show and Tell ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้มากขึ้น	4.53	0.51	มากที่สุด
9.	กิจกรรม Show and Tell ช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
10.	นักเรียนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากกิจกรรม Show and Tell ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	4.80	0.41	มากที่สุด
รวม		4.58	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Show and Tell โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.14) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการจัดกิจกรรม Show and Tell เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นักเรียนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากกิจกรรม Show and Tell ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.41) รองลงมาคือ กิจกรรม Show and Tell ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.45) กิจกรรม Show and Tell ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.48) กิจกรรม Show and Tell ช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.50) กิจกรรม Show and Tell ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.50) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาและ กิจกรรม Show and Tell มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.49)

โดยสรุป ผลการประเมินสะท้อนว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม Show and Tell ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในประเด็นด้านการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การสร้างความมั่นใจ แรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ประเด็นด้านความเหมาะสมของระดับความยากง่ายมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ารายการอื่น จึงอาจใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม โดยใช้กิจกรรม Show and Tell พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลภายหลังการจัดกิจกรรมจึงมีแนวโน้มสนับสนุนว่า Show and Tell สามารถใช้เป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดในบริบทของกลุ่มที่ศึกษาได้ กลไกสำคัญอาจเกิดจาก 3 ประการ ได้แก่ (1) ผู้เรียนพูดจากสิ่งของ ภาพ หรือเรื่องราวใกล้ตัว ทำให้มีเนื้อหาที่มีความหมายและลดภาระในการคิดหัวข้อ (2) การเตรียมคำศัพท์และโครงสร้างภาษาก่อนนำเสนอทำหน้าที่เป็น language scaffolding ช่วยให้ผู้เรียนจัดลำดับความคิดและผลิตภาษาได้ต่อเนื่องขึ้น และ (3) วงจรการนำเสนอ - ถามตอบ - รับข้อมูลป้อนกลับทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายต่อผู้ฟังจริงและเห็นแนวทางปรับปรุงการพูดของตน กลไกดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการสื่อสาร (Littlewood, 2021; Richards, 2022) และสอดคล้องกับ Harnani, Prihatin และ Molla (2025) รวมทั้ง Gunadiputra, Gumelar และ Sari (2022) ที่รายงานพัฒนาการด้านการพูดภายหลังการใช้ Show and Tell ตลอดจน Nizam, Mukrim, Mashuri และ Kamaruddin (2026) ที่รายงานผลในด้านความสามารถในการพูด อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังโดยไม่มีกลุ่มควบคุม จึงยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเกิดจากกิจกรรม Show and Tell เพียงปัจจัยเดียว ผลการศึกษาอาจได้รับอิทธิพลจากการฝึกซ้ำ ประสบการณ์ระหว่างช่วงทดลอง หรือปัจจัยเฉพาะของชั้นเรียน ดังนั้นควรตีความผลในฐานะหลักฐานเบื้องต้นในบริบทของนักเรียนกลุ่มนี้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนานิคม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรม Show and Tell พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, $SD = 0.14$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการนำความรู้ภาษาอังกฤษจากกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ($\bar{x} = 4.80$, $S.D. = 0.41$) สะท้อนว่าผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมกับการใช้ภาษาในบริบทใกล้ตัว ขณะเดียวกัน กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหา เตรียมการพูด นำเสนอ และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน จึงอาจช่วยสร้างการมีส่วนร่วมและความมั่นใจ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับ Alvionita, Munir และ Faradiba (2022) และ Kulsum et al. (2024) ที่รายงานว่า Show and Tell ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจ การมีส่วนร่วม และความมั่นใจในการพูด อย่างไรก็ตาม รายการด้านความเหมาะสมของระดับความยากง่ายมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 4.37$, $S.D. = 0.49$) แม้ยังอยู่ในระดับมาก จึงชี้ว่าการออกแบบภาระงานควรคำนึงถึงความแตกต่างด้านพื้นฐานภาษาและให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ครูผู้สอนควรประยุกต์ใช้กิจกรรม Show and Tell อย่างต่อเนื่อง โดยเลือกหัวข้อใกล้ตัว และจัดช่วงเตรียมคำศัพท์หรือโครงสร้างภาษาให้เหมาะกับระดับผู้เรียน เพื่อสนับสนุนการฝึกพูดและความมั่นใจ

2) เนื่องจากรายการด้านความเหมาะสมของระดับความยากง่ายมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.49) ควรปรับระดับภาระงาน เวลาเตรียมตัว ปริมาณคำศัพท์ และความซับซ้อนของประโยค ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

3) ควรจัดบรรยากาศการนำเสนอที่เป็นมิตร เปิดโอกาสให้ถาม-ตอบ และให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกสื่อสารโดยลดความกังวลจากการพูดต่อหน้าชั้นเรียน

4) การนำผลไปใช้ควรพิจารณาบริบทของผู้เรียน เนื่องจากการศึกษาที่ใช้กลุ่มตัวอย่างเพียงห้องเรียนเดียวและไม่มีกลุ่มควบคุม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไปควรใช้กลุ่มเปรียบเทียบหรือกลุ่มควบคุม และเพิ่มจำนวนหรือความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อช่วยแยกผลของกิจกรรม Show and Tell ออกจากปัจจัยอื่นที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทดลอง

2) ควรศึกษาความคงทนของทักษะการพูดในระยะติดตามผล และรายงานคุณภาพการให้คะแนน เช่น ความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน หากใช้ผู้ประเมินมากกว่าหนึ่งคน

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยสังเคราะห์เป็นกรอบ M-SIF Speaking Development Framework ซึ่งอธิบายความเชื่อมโยงจาก Meaningful Context (บริบทที่มีความหมายและใกล้ชีวิตประจำวัน) → Scaffolding (การเตรียมคำศัพท์ โครงสร้างภาษา และการวางแผนการพูด) → Interactive Show and Tell (การพูด นำเสนอ และตอบคำถามต่อผู้ฟังจริง) → Feedback for Growth (การปฏิสัมพันธ์และข้อมูลป้อนกลับเพื่อนำไปปรับปรุง) → Speaking Growth (พัฒนาการด้านการพูดควบคู่กับความมั่นใจและความกล้าแสดงออก) กรอบนี้สังเคราะห์จากข้อค้นพบที่คะแนนการพูดหลังเรียนสูงขึ้นและผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับสูง โดยเฉพาะการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการพัฒนาทักษะการพูด

ความแตกต่างจากการมอง Show and Tell เป็นเพียงขั้นตอนการนำเสนอ คือกรอบนี้เน้นกลไกต่อเนื่อง ตั้งแต่การเลือกบริบท การพยางษา การสื่อสารจริง และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งทำงานเชื่อมโยงกันเพื่อ สนับสนุนพัฒนาการด้านการพูด



ภาพที่ 1 M-SIF Speaking Development Framework

เอกสารอ้างอิง

- Alvionita, N., Munir, A., & Faradiba, F. (2022). The use of show and tell technique to improve students' speaking ability. *Journal of English Language Teaching and Education*, 10(2), 115–124.
- Betaubun, M., & Rokhmah, N. (2024). Improving students' speaking skills through show and tell activity in EFL classroom. *International Journal of English Language Education*, 12(1), 45–54.
- Gunadiputra, R., Gumelar, R., & Sari, D. (2022). The effectiveness of show and tell technique to improve students' speaking skill. *Journal of English Teaching*, 8(2), 120–130.

- Harnani, E. D., Prihatin, Y., & Molla, N. L. (2025). The effect of Show and Tell technique on improving students' speaking skills at MAN Kota Tegal. *Proceedings of the 4th International Conference on Education (ICOTION)*, 4(1), 72–77.
- Kulsum, U., Jamjami, M., Uyun, Q., & Widianingsih, L. (2024). Enhancing students' speaking skills through show and tell strategy. *Journal of Language Teaching and Learning*, 14(1), 77–89.
- Leong, L. M., & Ahmadi, S. M. (2021). An analysis of factors influencing learners' English speaking skill. *International Journal of Research in English Education*, 6(1), 34–41.
- Littlewood, W. (2021). *Communicative language teaching: An expanding concept for a changing world*. Cambridge University Press.
- Nizam, Mukrim, Mashuri, & Kamaruddin, A. (2026). Improving speaking ability through show and tell for eighth graders. *Acuity: Journal of English Language Pedagogy, Literature and Culture*, 11(1), 25–34.
- MacIntyre, P. D., & Gregersen, T. (2022). Language anxiety and communication in the classroom. *Modern Language Journal*, 106(1), 27–45.
- Rahman, M. M. (2023). Challenges of teaching speaking skills in EFL classrooms. *International Journal of English Language Teaching*, 11(2), 40–52.
- Richards, J. C. (2022). *Teaching listening and speaking: From theory to practice*. Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2021). *Approaches and methods in language teaching* (4th ed.). Cambridge University Press.